

En sådan gennemgang, der f. eks. også måtte omfatte samtlige lejligheder i centralfyrede ejendoms-komplekser, ville blive meget omfattende.

I overensstemmelse med disse synspunkter har man i forslaget opretholdt udkastets stk. 1 om, at skorstensfejermesteren én gang om året skal foretage eftersyn af skorstene, ildsteder m. v. Navnlig af hensyn til, at der efterhånden findes adskillige ejendomme med fjernvarme, har man fundet anledning til at fastsætte, at syn ikke kræves for ejendomme, der ikke har ildsteder. Derimod er bestemmelsen i udkastets § 42, stk. 2, nr. 1, om, at grundmurede bygninger med hårdt tag i købstæderne skal synes hvert 3. år af brandinspektøren eller anden af brandkommissionen udpeget person, udgået. Under hensyn til, at der efter forslaget ikke bliver tale om regelmæssigt brandsyn i samtlige ejendomme, har man udvidet bestemmelsen i udkastets § 43, stk. 2, til også at omfatte købstæderne.

Bestemmelserne i udkastets stk. 2, nr. 2 og 3, om obligatorisk eftersyn i købstæderne af ikke grundmurede og hårdtækte bygninger, fredede bygninger samt forskellige bygninger, hvor der i store rum samles mange mennesker, samt om eftersyn af brandfarlige oplag og virksomheder, er erstattet med en bestemmelse om, at justitsministeren kan bestemme, at brandinspektøren eller anden af brandkommissionen udpeget person skal foretage eftersyn af sådanne bygninger og virksomheder.

Til § 34.

Bestemmelsen er enslydende med udkastets § 44 med en enkelt redaktionel ændring.

Til § 35.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 45.

Til § 36.

Bestemmelsen er enslydende med udkastets § 46.

Til §§ 37 og 38.

§§ 37 og 38 svarer til udkastets § 47 og indeholder lovens straffebestemmelser.

Af lovtekniske grunde har justitsministeriet foretrukket at placere bestemmelserne i udkastets § 31, stk. 1, (om omgang med ild og lys), § 39 (om renholdelse af ildsteder og røgrør) og § 41 (om vedligeholdelse af skorstene, ildsteder og røgedninger) i lovens straffebestemmelser.

Bestemmelsen i udkastets § 31, stk. 1, sidste pkt., om husejernes pligt til at påse, at lejere og beboere overholder bestemmelserne i pkt. 1-3, er udeladt. Bestemmelsen, der stammer fra loven om

købstædernes brandvæsen fra 1873, har næppe nogen praktisk betydning mere.

Ejheller har man medtaget bestemmelsen i udkastets § 39, 2. pkt., hvorefter den, der har pligt til at renholde ildsteder og røgrør, kan overdrage renholdelsen til skorstensfejermesteren, hvem ansvaret herefter påhviler. Det følger af almindelige regler, at den, der har overdraget rensningen til en skorstensfejermester, ikke vil kunne straffes, medmindre han i øvrigt har handlet uforsvarligt.

Endelig har man udeladt bestemmelsen i udkastets § 41, sidste stk., om skorstene, der er stærkere tilsatte med glanssod, idet man har ment, at dette tilfælde burde bedømmes efter de almindelige regler om manglende vedligeholdelse.

Der er i øvrigt ikke ved den ændrede formulering af de i forslaget § 37 indeholdte bestemmelser tilsigtet nogen realitetsændring i forhold til udkastet. Selv om det således ikke udtrykkelig udtales i § 37, stk. 1, nr. 1, at den, der undlader at iagttage tilbørlig forsigtighed med elektriske anlæg eller andre lys-, varme-, kraft- eller maskinanlæg, kan straffes, vil dette følge af den almindelige regel i stk. 1, nr. 1. Med hjemmel i denne bestemmelse vil man endvidere i det omfang, der skønnes at være trang hertil, kunne straffe den, der ikke påser, at tændstikker o. lign. opbevares på en sådan måde, at børn vanskeligt kan få adgang til dem.

Bestemmelsen i udkastets § 47, stk. 2, er udeladt, da der i retsplejelovens § 997, stk. 3, findes en almindelig bestemmelse om tvangsbøder til opfyldelse af forpligtelser imod det offentlige.

Til § 39.

Bestemmelsen svarer i realiteten til udkastets § 48.

Til § 40.

Justitsministeriet har i medfør af de hidtil gældende bemyndigelsesbestemmelser i købstadbrandlovens § 37 og landbrandlovens § 60 udfærdiget en række forskrifter dels af rent brandmæssig karakter, men dels også af mere bygningsmæssig karakter. Som eksempel på bestemmelser af sidstnævnte art kan nævnes bekendtgørelse nr. 52 af 7. marts 1910 om forebyggelse af brandfare i forsamlingslokaler m. m. og bekendtgørelse nr. 25 af 25. januar 1949 om brandværnsforanstaltninger i hoteller m. v. Udfærdigelse af bestemmelser af bygningsmæssig karakter som de, der indeholdes i de nævnte bekendtgørelser, vil fremtidig komme til at henhøre under boligministeriets område. Derimod vil justitsministeriet også efter den nye lovs gennemførelse i medfør af § 40 kunne udfærdige regler af brandmæssig karakter, f. eks. bestemmel-